

Teza: odmowa wszczęcia dochodzenia

W sprawie, w której rzecznik dyscyplinarny odmówił wszczęcia dochodzenia, istotą czynności Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie jest orzekanie w przedmiocie odpowiedzialności radcy prawnego, lecz kontrola zasadności postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego. Od postanowienia sądu dyscyplinarnego w tej materii nie przysługuje środek odwoławczy.

Sygn. akt: WO-19/18

POSTANOWIENIE

z dnia 26 marca 2018 r.

Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: S WSD Teresa Famulska

Sędziowie: S WSD Marek Hamerlik

S WSD Jolanta Ruszczak - sprawozdawca

Protokolant: Aneta Stefańska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 marca 2018 r.

zażalenia Z. T. na zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie Sygn. akt OSD 52/17 o odmowie przyjęcia środka odwoławczego, to jest zażalenia Z. T. na postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z dnia 6 listopada 2017 r. o pozostawieniu przedmiotowego zażalenia w aktach sprawy bez jego rozpoznania

na podstawie art. 437 § 1 i art. 430 § 1 k.p.k. , 429 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie Sygn. akt OSD 52/17 o odmowie przyjęcia środka odwoławczego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29.08.2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego M. J..

Od postanowienia Zastępcy Rzecznika zażalenie wniosła skarżąca Z. T.. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP we Wrocławiu postanowieniem z dnia 6 listopada 2017 r. Sygn. akt OSD 52/17 utrzymał w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego. Zażalenie od tego postanowienia do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w dniu 13 grudnia 2017 r. wniosła Z. T..

Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu działając na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w związku z art. 426 § 1 k.p.k. zarządzeniem z dnia 18 grudnia 2017 r.

1)

odmówił przyjęcia środka odwoławczego, to jest zażalenia Z. T. na postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu z dnia 6 listopada 2017 r. Sygn. akt OSD 52/17 ,

2)

pozostawił przedmiotowe zażalenia w aktach sprawy.

Pismem z dnia 10 stycznia 2018 r. (wpływ do OIRP we Wrocławiu

15.01.2017 r.) Z. T. złożyła zażalenie na zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Zażalenie Z. T. jest oczywiście bezzasadne.

Skarżąca złożyła zażalenie od zarządzenia Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu odmawiającego przyjęcia środka odwoławczego i pozostawienie go w aktach sprawy bez rozpoznania.

Zażalenie nie jest zasadne, zaskarżone zarządzenie znajduje oparcie w treści przywołanych w nim przepisów, skarżąca zaś nie wykazała, iż ich zastosowanie było błędne. Skarżąca w ogóle nie odnosi się do faktu, iż Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego rozstrzygał zarządzeniem jedynie co do spełnienia warunków formalnych wniesionego środka odwoławczego, w tym jego dopuszczalność w kontekście przepisów k.p.k. W związku z tym nieuzasadnione jest oczekiwanie przez skarżącą, że w zaskarżonym zarządzeniu Przewodniczący odniesie się merytorycznie do zarzutów stawianych przez skarżącą w sprawie odmowy wszczęcia dochodzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

W sprawie, w której rzecznik dyscyplinarny odmówił wszczęcia dochodzenia, istotą czynności sądu dyscyplinarnego, w tym przypadku Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu, w tego rodzaju postępowaniu nie jest orzekanie w przedmiocie odpowiedzialności radcy prawnego, lecz kontrola zasadności postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego. Postanowienia sądu dyscyplinarnego zapadające w tej materii, nie należą do kręgu rozstrzygnięć, od których dopuszczalne jest wnoszenie środków odwoławczych. Zgodnie z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. 2017, poz. 1870) w sprawach nie uregulowanych w ustawie, do postępowania dyscyplinarnego stosuje się przepisy k.p.k. Skoro Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP we Wrocławiu działał jako organ odwoławczy od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, to zgodnie z przepisem art. 426 § 1 k.p.k. na postanowienie wydane przez ten sąd, jako sąd odwoławczy nie przysługuje żaden środek odwoławczy. Niniejszy przepis stanowi bezwzględną niedopuszczalność wniesienia środka odwoławczego od orzeczenia wydanego przez sąd odwoławczy na skutek odwołania. Brak ustawowej podstawy do zaskarżenia postanowienia w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia.

Wobec powyższego słusznie Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu zarządzeniem z dnia 18 grudnia 2017 r. odmówił przyjęcia zażalenia wniesionego na to postanowienie.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia w tym zakresie stanowi przytoczony w zarządzeniu przepis art. 429 § 1 k.p.k. gdyż zażalenie wniesione przez skarżącą ma charakter środka odwoławczego niedopuszczalnego z mocy ustawy.

Mając powyższe okoliczności na uwadze i orzekając na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. w związku z art. 426 § 1 k.p.k. i art. 74¹ ustawy o radcach prawnych Wyższy Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.